

van twee seizoenen verder worden ook al bovengehaald. Wie de aandacht van pers en publiek – en in het zog daarvan ook de welwillendheid van de overheid – wil krijgen, moet immers vooruit denken. Mark Deputter legt in het Stuc-programma van maart de vinger op de zere plek: 'de structuren die nog niet zo lang geleden ontstaan zijn in antwoord op de noden van de kunstenaar(sgeneratie), dreigen de kunst te verstikken.' Ook hier weerklinkt de vraag

naar flexibiliteit. Het beleid zou open gaten in de agenda's moeten stimuleren, zodat kunstenaars die op hun eigen tempo werken, in onvoorziene samenwerkingsverbanden, ook een podium krijgen.

Flexibiliteit in de planning zal meer dan waarschijnlijk samengaan met diversiteit in het aanbod, met producties waarin de artistieke en/of maatschappelijke noodzaak primeert op een organisatorische noodzaak. Dergelijke aanpak schept kan-

sen voor onvermoede kwaliteit, maar brengt ook risico's met zich mee, ontoetsbaarheid aan vooraf geformuleerde criteria, verlies van herkenbaarheid. Misschien is het opgeven van een vooropgestelde, duidelijk herkenbare identiteit wel de meest politieke daad die een organisator kan stellen...?

Marleen Baeten

De Nacht vlak voor de bossen/La Nuit juste avant les forêts, Dito'Dito / Hans Roels

